

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 15. 9. 2014 ve věci návrhu **městské státní zástupkyně v Praze** ze dne 10. 6. 2014, sp. zn. 2 SPR 150/2014, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. T. Z.**, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. T. Z., nar. x,
státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,

j e v i n n a , ž e

jako dozorová státní zástupkyně ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 35/2013 proti obviněnému R. V. S., nar. x, který byl pro pokračující zvlášť závažný zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zvlášť závažným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a pro zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, stíhán vazebně z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu, v rozporu s ustanoveními § 72a odst. 1 písm. c) a odst. 2 trestního řádu před uplynutím celkové doby trvání vazby obviněného připadající na přípravném řízení opomenula nařídít jeho propuštění z vazby, v důsledku čehož obviněný pobýval ve vazbě nezákonně po dobu 22 dnů,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření
snížení platu o 10 % na dobu 2 (dvou) měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Na základě usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, služby kriminální policie a vyšetřování, 8. oddělení odboru hospodářské kriminality Praha 1 - Nové Město, o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 2. 2013, ČTS: KRPA-58564/TČ-2013-000098, a usnesení o rozšíření trestního stíhání téhož policejního orgánu ze dne 19. 4. 2013, 9. 8. 2013, 30. 8. 2013 a 1. 11. 2013, ČTS: KRPA-58564/TČ-2013-000098, byl obviněný R. V. S., nar. x, trestně stíhán pro pokračující zvlášť závažný zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zvlášť závažným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a pro zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Těchto zločinů se měl obviněný dopustit tím, že na různých místech v Praze nainstaloval do elektronického zámku místností s bankomatem skimmovací zařízení, které bylo složené ze speciálního nástavce obsahujícího elektronický snímač dat z vkládaných platebních karet oprávněných držitelů a nástavce (neoprávněně instalovaného na stropu místnosti nad bankomatem) obsahujícího miniaturní kameru zaznamenávající obrazové údaje o PIN kódech, a to vše v úmyslu zhotovit padělky platebních karet podle oskimmovaných dat a takto zhotovené padělky bezhotovostních platebních prostředků poté použít jako pravé k výběru hotovosti nebo k platbám zboží či služeb prostřednictvím platebních terminálů obchodníků. Po oskimmování dat z platebních karet oprávněných uživatelů měl obviněný sám či za pomoci další osoby zhotovit na neznámém místě a neznámým způsobem padělky platebních karet a sám či za pomoci jiné osoby uskutečňovat platební transakce v Mexiku, USA a Dominikánské republice.

Bezprostředně po deinstalaci skimmovací technologie před pobočkou ČSOB, a.s. v Praze 4, Olbrachtova 62, byl obviněný podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržen. Usnesením soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 2. 2012, sp. zn. 0 Nt 903/2013, které nabylo právní moci dne 19. 2. 2013, pak byl obviněný vzat do vazby

z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu s tím, že se vazba započítává od zadržení dne 9. 2. 2013 ve 23.40 hodin. Na základě návrhů státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 3 před uplynutím tříměsíční lhůty od právní moci předchozího rozhodnutí o vazbě usneseními ze dne 3. 5. 2013, sp. zn. Nt 1201/2013, ze dne 8. 8. 2013, sp. zn. Nt 1203/2013, a ze dne 14. 11. 2013, sp. zn. Nt 1207/2013, rozhodla podle § 72 odst. 1 trestního řádu o ponechání obviněného ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu.

Celková doba trvání vazby obviněného připadající na přípravné řízení činila podle § 72a odst. 1 písm. c) a odst. 2 trestního řádu jeden rok a vazba tak měla skončit nejpozději dne 9. 2. 2014 ve 23.40 hodin. Před uplynutím této lhůty však kárně obviněná jako dozorová státní zástupkyně opomenula nařídít propuštění obviněného z vazby na svobodu a místo toho dne 4. 2. 2014 podala soudu návrh na jeho další ponechání ve vazbě. Také soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 3 pominula nejvyšší přípustnou dobu trvání vazby obviněného připadající na přípravné řízení a po jejím uplynutí usnesením ze dne 10. 2. 2014, sp. zn. Nt 1205/2014, ho s odkazem na § 72 odst. 1 trestního řádu ponechala ve vazbě z důvodů podle § 67 písm. a), c) trestního řádu.

Překročení maximální vazební lhůty si kárně obviněná uvědomila až dne 3. 3. 2014. V návaznosti na toto zjištění přikázala, aby byl obviněný z vazby neprodleně propuštěn, což vazební věznice realizovala dne 3. 3. 2014 ve 12.50 hodin. Kvůli tomuto pochybení kárně obviněné a soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 3 tak v trestní věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 35/2013 pobýval obviněný R. V. S. ve vazbě nezákonně po dobu 22 dnů.

Kárně obviněná o překročení maximální vazební lhůty informovala své nadřízené bezprostředně po propuštění R. V. S. z vazby. Obžalobu na tohoto obviněného podala dne 21. 3. 2014, Městský soud v Praze za jeho přítomnosti provedl hlavní líčení a dosud nepravomocným rozsudkem ze dne 15. 5. 2014, sp. zn. 40 T 4/2014, ho uznal vinným a odsoudil k trestu odnětí svobody v trvání pěti let a k trestu vyhoštění na dobu neurčitou.

Kárně obviněná požádala, aby kárná věc byla projednána v její nepřítomnosti a k jednání kárného senátu se nedostavila. Tím byly splněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti kárně obviněné uvedené v § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“). Při ústním jednání kárný senát přečetl vyjádření kárně obviněné k návrhu na zahájení kárného řízení.

V něm se kárně obviněná ke skutku doznala. Na svoji obhajobu uvedla, že v dané trestní věci vykonávala dozor řádně, podněty policejního orgánu vyřizovala obratem a včas žádala o ponechání obviněného ve vazbě. Dne 15. 1. 2014 jí byl doručen originál spisu s návrhem na podání obžaloby. Jednalo se o rozsáhlou věc a věděla, že zpracování obžaloby jí bude trvat delší dobu s ohledem na množství dílčích útoků. K žádosti obviněného navíc bylo zapotřebí obžalobu před podáním soudu přeložit. Proto přednostně řešila otázku vazby obviněného a kvůli obavě z proměškání lhůty, v níž je třeba soudu podat návrh na další trvání vazby, přehlédla, že dne 9. 2. 2014 uplyne celková doba trvání vazby připadající na přípravné řízení. Po akceptaci návrhu na ponechání obviněného ve

vazbě soudem zpracovávala poměrně rozsáhlou obžalobu, kterou zaslala tlumočnici k překladu. Současně se věnovala dalším věcem, které dozороvala. V době od 15. 1. 2014 do 3. 3. 2014 konkrétně vyhotovila další obžalobu ve vazební věci, provedla devět prověrek spisů, účastnila se osmi hlavních líčení, zpracovala tři odvolání, účastnila se výslechu obviněného a svědka v nových vazebních věcech, podávala deset návrhů na operativní úkony, v pěti případech poskytla konzultaci policejnímu orgánu a vykonala další úkony, které bylo třeba učinit v co nejkratší době. Aby stihla všechno vyřídit, musela se práci věnovat i na úkor svého volného času. Dne 3. 3. 2014 zjistila, že celková doba vazby obviněného připadající na přípravné řízení již uplynula a že neměla soud žádat o jeho ponechání ve vazbě. Toto pochybení obratem řešila příkazem k propuštění obviněného z vazby a okamžitě vše ohlásila svým nadřízeným. Celá záležitost ji velmi mrzí, neboť za svoji dlouholetou praxi se jí nikdy nestalo, že by nesprávně stanovila konec vazební lhůty.

Uvedená skutková zjištění jsou doložena taktéž usnesením o zahájení trestního stíhání obviněného R. V. S. ze dne 10. 2. 2013, ČTS: KRPA-58564/TČ-2013-000098, protokolem o výslechu obviněného ze dne 11. 2. 2013, ČTS: KRPA-58564-19/TČ-2013-000098, usnesením o rozšíření trestního stíhání obviněného ze dne 19. 4. 2013, 9. 8. 2013, 30. 8. 2013 a 1. 11. 2013, ČTS: KRPA-58564/TČ-2013-000098, protokolem o zadržení obviněného ze dne 9. 2. 2013, č. j. KRPA-58564-2/TČ-2013-000098, návrhem státního zástupce na vzetí obviněného do vazby ze dne 11. 2. 2013, sp. zn. 1 KZV 35/2013, usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 2. 2013, sp. zn. 0 Nt 903/2013, o vzetí obviněného do vazby, návrhy státní zástupkyně na ponechání obviněného ve vazbě ze dne 25. 4. 2013, 31. 7. 2013, 7. 11. 2013 a 4. 2. 2014, sp. zn. 1 KZV 35/2013, usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 o dalším ponechání obviněného ve vazbě ze dne 3. 5. 2013, sp. zn. Nt 1201/2013, ze dne 8. 8. 2013, sp. zn. Nt 1203/2013, ze dne 14. 11. 2013, sp. zn. Nt 1207/2013, a ze dne 10. 2. 2014, sp. zn. Nt 1205/2014, návrhem na podání obžaloby ze dne 13. 1. 2014, ČTS: KRPA-58564/TČ-2013-000098, příkazem kárně obviněné k propuštění obviněného z vazby na svobodu ze dne 3. 3. 2014, sp. zn. 1 KZV 35/2013, hlášením změn Věznice Praha - Pankrác o propuštění obviněného z vazby dne 3. 3. 2014 v 12.50 hodin a záznamem Mgr. J. K. a JUDr. I. H. o zjištění pochybení při výkonu dozoru kárně obviněné ze dne 23. 4. 2014. Podání obžaloby na R. V. S. a jeho dosud nepravomocné odsouzení bylo spolehlivě prokázáno skutečnostmi uvedenými navrhovatelkou a kárně obviněnou v průběhu kárného řízení.

V dané věci tedy bylo jednoznačně prokázáno, že kárně obviněná před uplynutím celkové doby trvání vazby obviněného R. V. S. připadající na přípravné řízení opomenula nařídít jeho propuštění z vazby, v důsledku čehož obviněný pobýval ve vazbě nezákonně pod dobu 22 dnů.

Tímto skutkem kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“). Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním rovněž ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta byla v očích odborné i laické veřejnosti nepochybně snížena její nečinností, která měla za následek nezákonný výkon vazby. Jednalo se přitom o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněná totiž v dané situaci nevěděla, že svým jednáním může způsobit

porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť se výhradně soustředila na zachování lhůty pro podání návrhu soudu na ponechání obviněného ve vazbě a na zpracování rozsáhlé obžaloby, přičemž ve své mysli naprosto pominula nejvyšší přípustnou dobu trvání vazby připadající na přípravné řízení. Kárně obviněná však vzhledem ke své funkci státní zástupkyně o této maximální vazební lhůtě nepochybně vědět měla a mohla. Je proto možné konstatovat, že kárně obviněná svým jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

Na jedné straně kárný senát vzal v úvahu doznání kárně obviněné, její aktivitu následující po zjištění vlastního pochybení, její upřímnou lítost, její součinnost při objasňování kárného provinění, její zavinění ve formě toliko nevědomé nedbalosti, její dosavadní kárnou bezúhonnost, možnost započtení doby přesahující maximální vazební lhůtu do trestu odnětí svobody dosud nepravomocně uloženého ve zmíněné trestní věci, jakož i skutečnost, že na překročení celkové délky trvání vazby připadající na přípravné řízení se podílela i soudkyně tím, že po uplynutí této lhůty rozhodla o ponechání obviněného ve vazbě. Dále kárný senát přihlédl k osobnímu spisu kárně obviněné a k jejímu pracovnímu hodnocení, z něhož vyplývá, že funkci státní zástupkyně vykonává svědomitě, odpovědně, bez zbytečných průtahů a na vysoké odborné úrovni více než jedenáct let, že se chová profesionálně a s náležitou úctou ke svým kolegům a dalším osobám, s nimiž jedná při výkonu své funkce, že si průběžně doplňuje své odborné znalosti, že se účastní výběru právních čekatelů pro obvod působnosti Městského státního zastupitelství v Praze a že uvedené kárné provinění představuje ojedinělý exces.

Na straně druhé však musí vzít kárný senát v úvahu závažnost kárného provinění, která spočívá v porušení základního a ústavně zaručeného práva na osobní svobodu a v tom, že maximální vazební lhůta byla v příslušné trestní věci výrazně překročena o dobu 22 dnů. V této souvislosti nelze přihlížet k celé řadě jiných úkolů, jež kárně obviněná musela v rozhodné době plnit při výkonu funkce státní zástupkyně. Jedná se totiž o naprosto běžnou situaci, neboť státní zástupce se nemůže věnovat jen jedné trestní věci. Navíc z přehledu zatíženosti státních zástupců odboru obecné kriminality Městského státního zastupitelství v Praze za rok 2013 a za I. čtvrtletí 2014, jímž kárný senát také provedl důkaz při ústním jednání, vyplývá srovnatelnost pracovního zatížení kárně obviněné s jinými kolegy.

Za této situace nelze kárně obviněné uložit jen důtku, jak navrhovala kárná navrhovatelka. Kárný senát, který podle § 9 odst. 2 věty třetí zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, není tímto návrhem vázán, tak musel přistoupit k uložení kárného opatření snížení platu. S ohledem na značné množství shora uvedených skutečností svědčících ve prospěch kárně obviněné jí však kárný senát mohl toto kárné opatření uložit toliko ve čtvrtině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněnou vinou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 2 měsíců. Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 15. září 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců